

kaj vezh od tega takó koristniga drevesa govoriti, ki po vši pravizi saflushi, ga de všim kmetovavzam priporozhimo.

Lastnosti akazije.

Med všim drevjem, kar koli ga v nafnih krajih posnamo, ne najdemo nobeniga takó naglo raftljiviga drevesa, kakor je akazija; njena raft je takó speschna in hitra, de v petih letih do 30 zhevljev visokosti srafte. Marfiktero drugo domazhe drevo tudi urno raste, vendar le komaj polovizo akazijeve velikosti v enakim zhafu dosezhi samore.

Nje deblo je proti topoti, mokroti in gnjilobi takó stanovitno, de koli, kteri so bili pred 50 ali 60 letmi v semljo sabiti, se dan danashnji bres vfiga madesha ravno taki, kakor hni so bili va-njo sabiti, is semlje jemljejo. Mnogoverstne skufhnje uzhé, de akazija veliko dalje terpi kot nar terji hraftovi lef.

V Ameriki sejejo akazijo in jo sadijo s posebno skerbjo, vezh jo obrajtajo kakor všako drugo gojsdno drevo. Amerikanškim barkam in ladjam to drevo, ako ravno polovizo tanji od hrafovih, prav dobro flushi, sato is njega pri barkah vse tiste dele narejajo, kteri nar vezh moži in stanovitnosti pred gnjilobo potrebujejo. Amerikanje napravlja is akazijeviga zvetja tudi neki sirup, kteriga sa rasne rezhi veliko obrajtajo.

Zhbele dobijo na akazijevim zvetju neisrezheno veliko in dobre pashe; ja fhe zlo perje ali listje se v Ameriki sa mnogoverstne farbe porabi.

Veje ali verhi tega naglo raftljiviga drevesa nam dajo nar lepshi in nar terdnishi kóle ali shtange sa hmelj, v vinskikh deshelah pa nar bolji rahle sa terte, in kóle in rante sa latnike. *)

Akazijevi lef pa ni samó nar boljshi lef sa imenovane rezhi, ampak je tudi tam, kjer se ga pogostama saraste, zeli desheli h neisrezheno veliki koristnosti. Mi smo se she vezhkrat po lastnih skufhnjah preprizhali, de nimamo nikakor boljiga lefa sa nafhe kmetifhko orodje, sa misarje, koljarje, strugarje i. t. d. kakor je akazijev. **) Akazijevi perje je tudi prijetna klaja sa krave in ovzé, ktero merzhesi nikoli ne oskrunijo.

Reja akazije.

Miflimo, de bo marfikteriga nafnih bravzov mikalo svediti, kakó se akazijevi dreve pomnoshi? in v kakshni semlji se nar bolje obnasha in nar hitreji raste?

Akazija je terdo in poterpehljivo drevo, ktero tudi v puftim in pefknatim svetu prav zhverfto raste. Moje v ti rezhi storjene skufhnje so me popolnama preprizhale, de akazija proti solnzhnim prihodu in sahodu prav dobro, proti polnozhi pa she boljshi raste, proti poldnevnu pa raji boléha.

To mi bo pazh však sveden kmetovavez potrdil, zhe rezhem, de nam takih golih in prasnih in she drusih pripravnih prostorov nikjer ne manjka, kamor bi akazijevi dreve lahko safadili ali safejali;

*) Besede zhaſt. fajmoshtra, gospoda Vertovza na 42. firani „Vinoreje“ so vfiga premislika vredne: „Kjé se bodo nafni naſledniki s potrebnim leſam sa terte in ognjisha previdili? Mi bomo odmerli, zhloveſhtvo bo pa she shivel; ali ni she velika potreba, de bi se sazhero, sa domazho drevesno rejo kaj bolj poskerbovati? —

**) Gorko priporozhvanje je akazija tudi pri lanskim velkim sboru Dunajſke kmetijfske drushbe nafhla, kjer jo je slavni gosp. Ruprecht prav vshivo kmetovavzam priporozhal.

Vredniſhtvo.

nafadimo jih tedaj zelete verſte, kakor grajo, in ogradimo te verſte soper s akazijo in kmalo fe bomo preprizhali, koliko nam bo gola graja vergla, zhe jo v ſako tretje leto ſékamo; gotovo vezh, kakor popred zelete meje ali borſhti drusiga leſá. Nafadi fi, dragi kmetovavez, akazije sraven potokov in prepakov, takó goſtó, kakor morefh; zhe imash malo fadesha, fadi ga redko, kér ima akazija to laſtnost, de, zhe jo v tretjim letu pri tleh poſekash, fe fama od ſebe groſno pomnoshi in prav veliko koreninzhinih svershkov ali baſtardov is ko-renik poſhene. Ravno na to visho ſim ſe dolgo zhafa trudil, imenovane svershke prefajati, in kér ſo mi jele meje ſmiraj bolj peſhati, ſim mogel ve-liko rahel in kolov ſa terte kupiti. Potem pa, kér ſim sazher ſvoje puſhave in potoke ſakazijo na gori režheno visho ſafajati, ſim v kratkim zhafu akazijovih rahel ſa vſe ſvoje vinograde dovelj pridobil, in v ſako drugo forto dreveſ v nemar puſtivſhi, miſlim de bom kmalo ſhe akazijovih rahel na prodaj imel.

Vezhletne skufhnje ſo me isuzhile, kakó ſe ima ſakazijo v zaker hoditi, de bo prav. Svedil ſim tudi, kakó ſe mlade dreveſiza is akazijeviga ſemena dobijo. Marfikdo mi ne bo verjel, ako mu režhem, de ne bo akazijev ſeme nikoli ſ-hajalo, zhe ſe bo takó ſejalo, kakor ſemena drusih plamen; sakaj akazijev ſeme je groſno terdó. V pretežhenim letu ſim ſhe le to prav svedil, kakó ſe mora ſejati, de bo v ſako ſerno kalilo, ſ-hajalo in zhverfto raftlo, kér ſim is eniga bokala ſemena zhes 5000 akazijevih dreveſiz ſredil, med kteriorimi jih je vezhidel po ſeſhnji viſokih sraſlo.

(Konez fledi.)

*Zheſki kolovrati v Shiréh. *)*

She ſdavnej ſmo ſheleli zheſke kolovrate, od njih prida preprizhani, v nafhim kraju, kjer ſe ljudje veliko ſe prejo pezhajo, pa dan danashin per ſtarim delu le reven ſaflushik imajo, vpeljane viditi. Satorej ſmo po zhlovéku ſem ter tje poprashevali, ki bil na-nje preſti uzhil, kér ſmo miſlili, de bi sazhetek bres poduka tudi per nar boljſih kolovratih nafhimu naménu ſhe le naſproti biti vtegnil. — Kakó po hvali nam je torej Ignazi Kiseveter, ki je od gospoda Pihlerja is Ljubljane ſe kolovrati in vſo perpravo ſa to delo poſlan, ofmi dan pretežheniga mesza, h nam priſhel. Prav ſe veſeljem ſmo prijasno narozhilo ſgorej imenovaniga gospoda ljudem perporozhevali, in jih poſebne dobrote opominovali, de fe ne le vſak, kdor hozhe, ſaſtonj izuzhiti samore, ampak tudi upanje dobriga prihodnjiga ſaflushka ima.

She drugi dan, to je v nedeljo, je filno veliko ljudi ſkup perderlo, zhudne kolovrate glédat in prefodit jih. — Hvale malo, veliko pa ſabavljanja, kakor per vſih novih rezhēh, je flifhati bilo. „To je otrozharija“ — ſo rekli nekteri; drugi „de ſe ſe ſa gospođo, ne pa ſa kméta;“ tretji „de ne umeo, de bi to kaj prida biti möglo, pa fe vender na nafhe perporozhevanje ſanefó.“ Terd prepir ſmo imeli ſe marfikterim ſvoglavzam, ki le ſtaro terdi, vſe novo mu pa nizh ne veljá. **)

*) Prav ljubo nam je, de ſo nam zhaſt. gospod A. G. ta dopis poſlali, in ſhlimo, de bi po isgledu gosp. J. D. in gosp. A. G. posneji is vſih tifih far dopife dobili, kjer bo zheſki mojster hodil in korifne poduke zheſkiga predenja ſejál.

**) Krajnska kmetijfska drushba je od konza, ko je krompir v nafho deshelo priſhel, premije tifim kmetovavzam

V pondeljik sjutrej ima she vsak kolovrat svojo predizo; gledavzov pa je soper polna isba. Tode vsak sazhetak je teshak, tudi nashim predizam gre slabo od rok. Eni vreteno ne vlezhe, drugi prevezh fuzhe, in terga se jim nit. — **Nizh nebo**, nizh nebo, se flishi po hishi, le staro bo bolji. Mojster pa, ves poterpeshljiv *) in prijasen, se posmehuje, kashe ti in uni délo bolj prav poprijeti, in vbogljive predize kmalo umejo, ter savernejo sméh. Popoldne je she vse drugazhi. Kolovrati fe verté, de je lé veselje, in vsak je mogel sposnati, de to prasno nebo. V torek se je shé toliko prediz sa uk oglasio, de smo jih sa zeli téden sapisali. Isuzhene so rade vsaki dan fhe nasaj pertekle, predivo perpravljeni ali drusiga kaj uzhiti se. Dobro in smirej boljšhi je fhlo. V osmih dneh je veliko isuzhenih, ofemnajst pa popolnama poterjenih sa delo od gosp. Pihlerja obljubljeno, sa ktero so vse profile. Vezh drugih je fhe uzhiti se profilo, pa so mogle savoljo pomanjkanja zhaza na drugikrat odloshene biti.

Kar naf pa sraven tega tudi prav slo veselí, je, de so kmalo brihtni domazhi rokodéli kolovrate gledat perfhli, in obljubili, ravno takih in fhe lizhnishih **) isdelati; in shé jih je nekaj v délu, ktere bomo, zhe se bodo dobro sponefli, in zhe bodo od sastopnih poterjeni, v Novizah rasglasili.

Shiri ofmiga Šufhza 1845.

A. G.

Pertožba kmetovavcov zoper hudo letašnjo zimo.

Iz Štajerskiga 13. Sušca.

Prerok v 51. listu lanjskih Novic jo je prav dobro zadel; od druge polovice Svečana sem je takó snežilo, de je kaj; sneg je sploh po 2 do 3 čevlje visok, kér so pa metezi (kopice) po hribih, ga je per poldruži seženj visoko.

Zatorej se slišijo tele tožbe kmetovavcov:

Pervič: povsod pripovedujejo od človekov, ki so jih mertve v snegu najdli.

Drugič: živinska klaja je pošla; zatorej je taka stiska, de se nevemo kam djati z živino.

Tretjič: v gojzd ni mogoče iti po drevá, moramo sadne drevesa sekati; oh! de bi sneg skoraj proč bil.

Četertič: ovce v štalah cerkajo, kér nemamo klaje, zunaj pa tudi nič ne dobijo; oj, de bi sneg skorej skopnel, de bi se zunaj pasle!

Petič: delati skoraj nemamo kaj v hiši, de

darila, ki so ga nar vezh fadili in jih je na to visho k reji krompirja spodbodovala. Glejte, taka se je v sazhetku zlo s krompirjem godila, bres keteriga bi dan danashin ne mogli shiveti! Ravno taka je tudi s zhefškim kolovrati; nafhi vnuki se bodo smejali, ki bodo brali, de so se njih dedje od konza zhefškim kolovratam soperjavljali.

*) To je pravi uženik, ki s terdimi glavami poterpljenje ima, in se ne rasferdi, zhe tudi v sazhetku kak bedasti odgovor flishi.

**) Ljubi kolovratarji v Shireh! Prav slo naf veselí, de sie se isdelovanja zhefskih kolovratov poprijeli in nam po tem takim upanje dali, de jih bomo po niski zeni dobivali. Tode opomniti vas moram, de je zhefski kolovrat grosno umetna rezh, in de mora v vseh svojih delih — od konza do kraja — s nar vezhi pasljivostjo isdelan biti. Vfaka fhe takó majhna rezh mora natankko napravljena biti. Kdor misli, de bo zhefski kolovrat naredil, zhe ga je le enkrat vidil, se slo moti: dela takih smot vam lahko v nafni pisarnizi pokashemo. Vsim, ki zhefske kolovrate delate, naj bodo Ungletovi kolovrati v isgled, ki so prav dobrni, pa tudi lizhne in velike postave.

bi pač snega skorej zmanjkalo! Ko bi bili mi poprej to vedili, drugači bi bilo; zdej so se začele nam oči odpirati, tode prepozno je.

Odgovor na te pertožbe.

Zima ni tri leta enako vlažna, pa tudi ne prejstra z velikim snegam; zato, dragi moji kmetovavci, nikar ne bodite nejevoljni, če nas je letas sneg takó neprevidno zalezel. Sneg ni sam kriv teh naših nadlog, smo jih sami več:

Pervič: veliko mertvih, ki so jih v snegu našli, so bili le pijanci. Še poleti je pijancu cesta prevozka, ne pa zdej v takim snegu.

Drugič: za klajo je bila vlani resnično srednja letina; naj bi se bili kmetje po tem ravnali in živino na zimo zmanjšali, ne pa ravno nasproti delali, in obilne živine redili, kakor de bi klaje dovelj bilo. Umen kmetovavec se z številam svoje živine vedno po zalogi živinske klaje ravná in jo ob pravim času prodá, namesti de bi mogla stradati, zboléti in pocerkati.

Tretjič: de drev nemaš, premisli, moj ljubi kmetovavec, koliko dni je bilo v jeseni, ko si v gostivnici pri bokalu sedel, namesti de bi bil tačas drevá sekal in vozil; to storivši bi ti zdej ne bilo treba v roke pihat.

Četertič: ovce so živali, ki so z marsikako kermo zadovoljne, če jo le hočeš ob pravim času domú spravljati.

Petič: de v hiši nimaš kaj delati, si tudi sam tega kriv; saj so te „Novice“ opominovale, kmetijsko orodje popravljati de bodeš takrat imel kaj v roke vzeti, kader poljsko delo nastopi; celo leto hodiš v gojzd, ko bi si zaznamoval les, kteri bi bil za eno ali drugo rabo in ga domú perpravil, dovelj bi imel tudi po zimi opraviti.

Če so se pa vam oči vender enkrat odperle, je prav, de boste prihodno jesen bolj prividni in skerbni.

Jožef Zepič, kmetovavec.

Izpis iz lista častniga gosp. Ignacija Knobloharja
domorodniga učenca učiliša za razširjanje vere (propagande) v Rimu, na svojiga prijatla A. S. v L—u.

Iz Rima 12. dan Svečana 1845.

Spet gré eden zmed naših rojakov za misjonarja, luč svete vére razširjat, ta je namreč gosp. Ignaci Knoblohar, škocijanski farman na Dolenskim v Ljubljanski škofi, kateri, izučivši se v Ljubljani bogoslovje družiga leta, se je v letu 1841 v Rim podal, se ondi v propagandi bogoslovstvo izučit. Ker pa ni mogel koj vanjo vzeti biti, se je svoje nauke dalje učil v učilnici, imenovani: rimske zborniše (collegium romanum) takó dolgo, de je v leti 1843, po navadni prisegi propagandi perdržen bil, kjer je kakor učenc in misijonar tega učiliša, v posti leta 1845 v mašniški stan posvečen bil. — Poslušajmo, kakó sam piše:

Na velikonočno nedeljo, če je božja volja, bom v pervič daritev svete maše na oltarji nar Svetejšemu daroval. Velki teden mislim, de pojdem od tukoj proč, vender še zdej ne vem, kam bom poslan; in ravno med tem, ko Vam te verstice pišem, se v zboru svete propagande vpričo njih vzvišenosti (eminenčije) kardinal-vodja propagande zavolj mesta mojiga poslanja ravna in bo tudi dokončano. Stopevši namreč v propagando sim se popolnama volji in zapovedim njenih vikših podvergel, in tedaj v božjo voljo vdan od njih perčakujem napoved svo-